

Sygn. akt. II K 692/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR mgr Ewa Pyrz

Protokolant: st.sekr. sąd. Wanda Kopek

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gorlicach Arlety Osikowicz

po rozpoznaniu dnia 4.08.15r., 5.10.15r., 28.12.15r., 15.03.16r. na rozprawie

sprawy karnej 1/R. B.

s. S. i Z. zd. K.

ur. (...) w G.

zam. G. ul. (...)

2/ I. S.

s. K. i D. zd. K.

ur. (...) w G.

zam. G. ul. (...)

oskarżonych o to, że :

I .w nocy 08/09 sierpnia 2014r w G. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia S. K. w ten sposób ,że zadawali mu uderzenia pięściami po głowie a gdy pokrzywdzony przewrócił się na ziemię kopali go nogami po twarzy i głowie w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy , otarć naskórka na całym ciele - głównie w okolicy łędźwiowej lewej , wybicia zęba trzeciego (kła) szczęki dolnej po stronie prawej , które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu , a przez co narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu ,

tj. o przest. z art. 158 § 1 kk

a ponadto przeciwko R. B. o to ,że :

II . w bliżej nieustalonym dniu przed 7 sierpnia 2014r w nieustalonym miejscu za pośrednictwem portalu F. kierował pod adresem S. K. groźby pozbawienia życia przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę ,że zostaną spełnione,-

tj. o przest. z art. 190 § 1 kk

a ponadto przeciwko I. S. o to ,że :

III . w bliżej nieustalonym dniu przed dniem 7 sierpnia 2014r w nieustalonym miejscu za pośrednictwem portalu F. kierował pod adresem S. K. groźby pozbawienia życia , przy czym groźby te wzbudziły w zagrożony, uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione ,

tj. o przest. z art. 190 § 1 kk

I. oskarżonego R. B. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I stanowiącego przest. z art. 158 §1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. oskarżonego R. B. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. II stanowiącego przest. z art. 190 §1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy wymierza mu karę 2(dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na mocy art. 85 §1kk, art. 85a kk i art. 86§1 kk w miejsce kar orzeczonych w pkt. I i II wyroku wymierza osk. R. B. karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie której na mocy art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 kk warunkowo zawiesza na okres próby 3(trzech) lat;

IV. oskarżonego I. S. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I stanowiącego przest. z art. 158 §1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę 7 (siedmiu) ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego na podst. art. 34§1a kk i art. 35§1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

V. oskarżonego I. S. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. III stanowiącego przest. z art. 190 §1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy wymierza mu karę 2(dwóch) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go na podst. art. 34§1a kk i art. 35§1 kk do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym , -

VI. na mocy art. 85 §1 kk , art.85a kk i art. 86§1 i 3 kk w miejsce kar orzeczonych w pkt. IV i V wyroku wymierza osk. I. S. karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go na podst. art. 34§1a kk i art. 35§1 kk do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym , -

VII. na mocy art. 46§ 2 kk orzeka wobec oskarżonych R. B. i I. S. nawiązki w kwocie po 600 zł (sześćset złotych) od każdego z oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego S. K. , -

VIII. na zasadzie art. 624 §1 kpk zwalnia obu oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych,-

Sygn. IIK. 692/14

Uzasadnienie wyroku z dnia 24 marca 2016r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W nieustalonym dniu przed dniem 7.08.2014r. pomiędzy pokrzywdzonym S. K., a oskarżonymi R. B. i I. S. doszło do utarczek słownych za pośrednictwem portalu społecznościowego F. , z powodu użycia przez pokrzywdzonego słów obraźliwych wobec dziewczyny osk. R. B.. Wówczas oskarżony R. B. groził pokrzywdzonemu S. K. słowami „...rozkurwie cie jak szmatę...” , natomiast osk. I. S. słowami „giniesz frajerze”.

/dowód: zeznania pok. S. K. k. 2,33-34,44,168-169; wydruk z korespondencji za pośrednictwem portalu F. k. 5/

W dniu 9.08.2014r. około godz. 1.00 pokrzywdzony S. K. siedł wraz z kolegą M. K. od kolegi mieszkającego na ul. (...). Na chodniku przed blokiem nr 11 zobaczył grupę chłopaków, wśród których byli oskarżeni R. B. i I. S.. Obaj oskarżeni rzucili się na pokrzywdzonego zadając mu uderzenia rękami, pięściami co spowodowało jego upadek na ziemi, a następnie leżącego kopali po całym ciele. M. K. próbował odciągnąć oskarżonych od pokrzywdzonego, kiedy

przytrzymał osk. I. S., którego znał osobiście powiedział do niego, aby dał spokój, na co ten mu odpowiedział, że do niego nic nie ma. Zdarzenie trwało do 5 minut. Kiedy oskarżeni odstępili od pokrzywdzonego M. K. pomógł pokrzywdzonemu wstać. Przyjechała Policja, która wezwała karetkę pogotowia. Pokrzywdzony został zabrany na (...), a po jego opuszczeniu udał się do KPP w G., gdzie złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.

/dowód : zeznania pokrzywdzonego S. K. k.2, 33-34,44, 168-169, zeznania świadków: M. K. k. 45,154- 155, B. S. k. 47,144, P. M. k. 48,144, odpis notatnika służbowego k.153 /

U pokrzywdzonego biegły lekarz sądowy stwierdził stłuczenie głowy, otarcia naskórka na całym ciele – głównie okolicy lędźwiowej lewej, które zakwalifikował jako powodujące naruszenie czynności narządów jego ciała na okres poniżej dni siedmiu w rozumieniu art. 157 par. 2 kk. Po uzyskaniu dokumentacji z ambulatorium chirurgicznego (...) biegły stwierdził u pokrzywdzonego oprócz wymienionych wyżej obrażeń ciała również wybite zęba trzeciego /kła/ szczęki dolnej po prawej stronie kwalifikując je jako powodujące naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu w rozumieniu art. 157 par.1 kk. Biegły stwierdził nadto, iż obrażenia te mogły powstać zgodnie z doniesieniem tj. w wyniku pobicia.

/dowód: opinie biegłego lekarza sądowego k. 15, 60/

Oskarżony R. B. ma 26 lat, nie posiada majątku, był wielokrotnie karany przez tut. Sąd.

/dowód: informacja o karalności k. 83, odpisy wyroków k.87-89, dane o oskarżonym k. 91,

Oskarżony I. S. ma 26 lat, nie posiada majątku, był karany sądownie.

/dowód: informacja o karalności k. 81, dane o oskarżonym k. 90 /

Oskarżony **R. B.** zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień.

Oskarżony I. S. w toku dochodzenia nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień.

Wyjaśnienia oskarżonych w zakresie nie przyznania się do zarzucanych im czynów nie zasługują na wiarę w świetle przekonujących zeznań pokrzywdzonego **S. K.**, który w kilka godzin po zdarzeniu, bezpośrednio po opuszczeniu (...) złożył zeznania, w których opisał przebieg zdarzenia oraz wskazał sprawców pobicia, wskazał też prawdopodobny motyw pobicia w postaci zatargów słownych za pośrednictwem portalu F., podczas, których oskarżeni grozili mu pozbawieniem życia. Wprawdzie pokrzywdzony w toku kolejnego przesłuchania zmienił treść zeznań jednak w późniejszym okresie słuchany dwukrotnie w dochodzeniu oraz na rozprawie podtrzymał treść pierwszych zeznań, w sposób logiczny i rzeczowy wyjaśnił też, dlaczego jednorazowo zmienił zeznania. W ocenie sądu fakt zmiany treści zeznań przez pokrzywdzonego w dniu 26.08.2014r. nie wpływa na ocenę jego zeznań złożonych bezpośrednio po zdarzeniu, a następnie podtrzymanych w toku dalszego dochodzenia i na rozprawie. Niewątpliwie dla pokrzywdzonego kwestia priorytetową nie było ukaranie oskarżonych, a uzyskanie od nich zadośćuczynienia pieniężnego, w szczególności że jako osoba nieubezpieczona musiał ponieść koszty udzielonej na skutek pobicia pomocy medycznej. Nie budzi zatem zdziwienia fakt, iż w sytuacji gdy pojawiła się możliwość uzyskania takiego zadośćuczynienia w zamian za wycofanie oskarżenia - zdecydował się na to. Oceniając zeznania pokrzywdzonego złożone bezpośrednio po pobiciu oraz w dniach 22.09.2014r., 9.10.2014r. oraz na rozprawie stwierdzić również należy, iż są one całkowicie zbieżne z relacjami bezpośredniego świadka M. K., który w sposób niemal identyczny opisał przebieg zdarzenia, a nadto wskazał jednoznacznie jednego ze sprawców, którego znał osobiście tj. osk. I. S.. Fakt pobicia oskarżonego znajduje również potwierdzenie w relacjach funkcjonariuszy Policji biorących udział w interwencji oraz opiniach biegłego lekarza sądowego. Marginesowo tylko podnieść należy, iż pokrzywdzony podczas udzielanej mu pomocy w (...) G. również podał, iż został pobity przez dwóch znanych mu sprawców. Natomiast fakt kierowania przez oskarżonych pod adresem pokrzywdzonego gróźb karalnych – bezpośrednio przed pobiciem –

znajduje potwierdzenie w wydruku korespondencji z portalu F., którego wiarygodność w toku postępowania nie była kwestionowana przez oskarżonych.

Odnosząc się do wyjaśnień osk. I. S. w zakresie nie przyznania się do czynu z art. 158 par.1 kk podkreślenia wymaga, iż nie zasługują one na akceptację również z powodu stanowczych i konsekwentnych zeznań złożonych przez świadka **M. K.** w toku postępowania przygotowawczego oraz na rozprawie, w których świadek jednoznacznie wskazał tego oskarżonego jako jednego ze sprawców pobicia S. K.. Świadek podobnie jak pokrzywdzony podał, iż do S. K. podbiegło dwóch chłopaków, jednym z nich był znany mu osobiście I. S. , którego rozpoznał bez wątpliwości. Drugiego nie znał, był to wysoki blondyn. Obydwaj jednocześnie dopadli pokrzywdzonego i zaczęli mu zadawać ciosy. Uderzali go rękami, pięściami po całym ciele. Po tych ciosach pokrzywdzony przewrócił się na ziemię, oni dalej go uderzali. Zaczął odciągać napastników od pokrzywdzonego. Powiedział do osk. I. S. aby dał spokój, na co ten odpowiedział mu, że do niego nic nie ma. Jak zaczął odciągać napastników to oni uspokoił się, odeszli od pokrzywdzonego. Świadek na rozprawie zasadniczo podtrzymał te zeznania, podał też, że kiedy zwracał się do osk. I. S. po imieniu , on nie mówił nic co by wskazywało, że nie jest tą osobą, za którą uważał go świadek. W ocenie sądu zeznania świadka zasługują na wiarę, są one spójne, stanowcze, świadek logicznie wytłumaczył dlaczego nie wskazał funkcjonariuszom policji danych osk. I. S., którego rozpoznał. W toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności podważające zaufanie do świadka.

Sąd podzielił zeznania świadków **B. S. i P. M.** co do faktu, iż brali udział w interwencji dotyczącej pobicia pok. S. K.. Ich zeznania nie mają jednak większego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albowiem bezspornym jest, iż podczas interwencji ani pokrzywdzony, ani świadek M. K. nie wskazali funkcjonariuszom Policji sprawców pobicia.

Zeznania świadka **M. S.** nie posłużyły sądowi do ustaleń faktycznych. Świadek zeznała wprawdzie, iż w nocy kiedy miało miejsce pobicie pokrzywdzonego osk. I. S. miał przebywać u niej w domu, jednak obiektywnie stwierdziła, iż nie pamięta czy w okresie kiedy oskarżony mieszkał u niej wychodził i spotykał się z kolegami oraz czy tej konkretnie nocy oskarżony spał u niej, co jest logiczne biorąc pod uwagę upływ czasu (1,5 roku) jaki upłynął pomiędzy zdarzeniem, a składaniem zeznań przez świadka. Świadek zeznała nadto, iż gdyby oskarżony wyszedł w nocy to by to zauważyła, jednak oskarżony nie musiał wychodzić w nocy, mógł wyjść z domu w godzinach dziennych lub wieczornych i przebywać z kolegami do momentu zdarzenia, a takiej sytuacji świadek nie wykluczyła , stwierdzając jedynie że nie pamięta tego.

Sąd w całości podzielił opinie biegłego lekarza sądowego J. F. uznając że są one jasne, pełne, należycie uzasadnione.

Ustalając stan faktyczny sąd posłużył się dowodami w postaci: danych o oskarżonych, informacji o karalności, odpisów wyroków, odpisu z notatnika służbowego, uznając te dokumenty za sporządzone we właściwym trybie i przez kompetentne organy, jak również wydruku z korespondencji za pośrednictwem portalu F. , którego wiarygodność nie była kwestionowana w toku postępowania przez oskarżonych.

Sąd zważył co następuje :

co do winy

odnośnie czynu z art. 158 par.1 kk

W ocenie sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci wiarygodnych zeznań pokrzywdzonego , świadka M. K. , funkcjonariuszy Policji oraz opinii biegłego lekarza sądowego dał pełne podstawy do przypisania oskarżonym popełnienia wspólnie i w porozumieniu zarzucanego im przestępstwa pobicia pokrzywdzonego S. K..

Bezspornym jest, w świetle powyższych dowodów , iż obaj oskarżeni zadawali pokrzywdzonemu uderzenia rękami i pięściami , a kiedy ten przewrócił się na ziemię, kopali go po całym ciele. Z opinii biegłego lekarza sądowego J. F. wynika, iż pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenie głowy, otarcia naskórka na całym ciele – głównie okolicy łędźwiowej lewej, wybicia zęba trzeciego /kła/ szczęki dolnej po prawej stronie , które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu w rozumieniu

art. 157 par.1 kk. Obrażenia te zdaniem biegłego mogły powstać w sposób zgodny z doniesieniem tj. w wyniku pobicia. W orzecznictwie i praktyce sądowej przyjmuje się, iż przepis art. 158 par.1kk nie określa sposobu udziału w pobiciu, co oznacza, że może to być każda forma świadomego współdziałania uczestników pobicia jeżeli to wspólne działanie powoduje narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutków wskazanych w tym przepisie. Wystarczające jest świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem innego człowieka lub grupy osób przeciwko innemu człowiekowi lub grupie osób. Odpowiedzialność za udział w pobiciu ma charakter wspólnej odpowiedzialności za następstwa działania co stanowi odstępstwo od zasady indywidualizacji odpowiedzialności karnej. Sprawcy odpowiadają niezależnie od tego czy można ustalić który z nich spowodował konkretne następstwa, jeżeli możliwość nastąpienia skutku przewidywał lub mógł przewidzieć. (v: wyrok SA w Warszawie sygn. I AKA 69/10; wyrok SA w Krakowie sygn. II AKA 124/08). Oskarżeni atakując pokrzywdzonego, zadając mu uderzenia pięściami, a następnie kopiąc go, po całym ciele, w tym również po głowie niewątpliwie przewidywali możliwość nastąpienia skutku w postaci narażenia na niebezpieczeństwo doznania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Oskarżeni czynu tego dopuścili się z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Reasumując, stwierdzić należy, iż zachowanie oskarżonych wyczerpało znamiona przest. z art. 158 par.1 kk.

odnośnie czynu z art. 190 par.1 kk

Groźba karalna określona w art. 190 par.1 kk polega na groźeniu innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej pod warunkiem, że groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Dla istnienia groźby karalnej nie jest konieczne stwierdzenie obiektywnego niebezpieczeństwa realizacji groźby, tj. tego, czy sprawca miał rzeczywisty zamiar jej spełnienia ani też tego, czy miał faktyczne możliwości jej spełnienia. Ważny jest jedynie subiektywny odbiór tej groźby u pokrzywdzonego, tj. to, czy faktycznie wzbudziła ona u niego obawę spełnienia, tj. wywołała uczucie strachu lub zagrożenia. Obawa ta musi być ponadto uzasadniona, a więc do jej oceny niezbędne będzie włączenie także i czynnika obiektywnego. Obawę uznać można za uzasadnioną, jeśli przeciętny człowiek o podobnych do ofiary cechach osobowości, psychiki, intelektu i umysłowości, w analogicznych warunkach wedle wszelkiego prawdopodobieństwa uznałby tę groźbę za realną i wzbudzającą obawę.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci wiarygodnych zeznań pokrzywdzonego, popartych wydrukiem z korespondencji prowadzonej za pośrednictwem portalu F. dał podstawę do przyjęcia, iż oskarżeni kierowali do pokrzywdzonego groźby pozbawienia życia. Nadto zdaniem sądu groźby te mogły spowodować u pokrzywdzonego obiektywnie uzasadnioną obawę spełnienia, w szczególności, mając na uwadze zachowanie oskarżonych w dniu 9.08.2014r. W tym stanie rzeczy sąd uznał, iż zachowanie oskarżonych polegające na kierowaniu wobec pokrzywdzonego za pośrednictwem portalu F. gróźb pozbawienia życia wyczerpuje znamiona przest. z art. 190 par.1 kk.

Oskarżeni są osobami dorosłymi, w pełni poczytalnymi, mieli zatem pełną świadomość bezprawności swojego zachowania.

co do kary

Stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonym z art. 158 par.1 kk mając na uwadze jego okoliczności (działanie bez powodu), negatywne następstwa czynu - uznać należy za znaczny.

Natomiast w odniesieniu do czynu z art. 190 par.1 kk okoliczności jego popełnienia w sytuacji utarczek słownych, znieważania przez pokrzywdzonego, jak również w sytuacji gdy groźby te kierowane były do pokrzywdzonego jednokrotnie wskazują, iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonym nie jest duży.

Wymierzając oskarżonym karę sąd wziął pod uwagę również to, iż byli oni karani za przestępstwa. W tym zakresie sąd uwzględnił, iż osk. R. B. karany był kilkakrotnie w tym również za przest. podobne, co świadczy o skłonności do naruszania porządku prawnego w przeszłości, natomiast I. S. jedynie za przest. z art. 177 par. 2 kk.

W świetle tych okoliczności sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonym są :

- dla osk. R. B.: kara 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 158 par.1 kk oraz kara 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 190 par.1 kk ;

- dla osk. I. S. : kara 7 (siedmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym za czyn z art. 158 par.1 kk oraz kara 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym za czyn z art. 190 par.1 kk.

Mając na uwadze związek przedmiotowo- podmiotowy między przestępstwami wyrażony w bliskości czasowej czynów sąd wymierzył oskarżonym kary łączne przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. Wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu R. B. sąd warunkowo zawiesił na okres próby 3 (trzech) lat, z uwagi na jego wielokrotną karalność.

Wymierzone oskarżonym kary - w ocenie sądu uświadomią im naganność postępowania jak również sprawią, że w przyszłości będą oni powstrzymywać się od podobnych zachowań. Jednocześnie przy wymiarze kary, sąd uwzględnił także względy prewencji ogólnej, które pokazać mają społeczeństwu w którym żyją oskarżeni i pokrzywdzony , że takie występki spotykają się z reakcją i nie pozostają bezkarne.

Sąd orzekł od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego nawiazkę w kwocie po 600 złotych.

Zwolnił oskarżonych od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Z./

1/odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonych i osk. posiłk. S. K.

2/ (...) dni.

G. dnia 22 kwietnia 2016r.